

Vážení čtenáři,

jedno z hlavních témat v tomto čísle *Klinické farmakologie a farmacie* se věnuje novému vývoji v léčbě častých solidních nádorů. Plicní karcinom je nejčastější příčinou úmrtí na zhoubný nádor v České republice. Jak uvádí i docentka Zemanová ve svém přehledovém článku, nejde již o jedno onemocnění. Skupinu nemalobuněčných bronchogenních karcinomů se podařilo pomocí molekulárních biomarkerů nejen rozdělit do skupin s různou biologii a průběhem, ale, co je hlavní, identifikovat cílené léky pro mnoho z těchto podtypů. Chemoterapie je u nemalobuněčného plicního karcinomu relativně málo účinná, a tak tyto cílené léky mohou alespoň u části pacientů významně zlepšit prognózu.

I když nádory močového měchýře patří také k častým malignitám, jejich molekulární charakterizace je jen v počátcích a v klinické praxi se zatím neuplatnila. Základem léčby pokročilého a metastatického onemocnění zůstává chemoterapie, dokonce v poslední době chemoterapie intenzifikovaná. Jak píše doktorka Katolická ve svém sdělení, pokroky v léčbě jsou u této diagnózy dosud velmi pozvolné a k zásadnímu průlomů zatím nedošlo.

Zcela jiná je situace u HER2-pozitivního karcinomu prsu. Zde bylo v poslední době vyvinuto a vyzkoušeno několik nových molekul. Vyhledky pacientek s tímto kdysi prognosticky velmi nepříznivým typem karcinomu prsu se zásadně změnily. Zásadním problémem je však cena léčby a fakt, že systémovou terapií nelze dosáhnout vyléčení. Toto by mělo být hlavním cílem onkologického výzkumu do dalších let a desetiletí.

Tomáš Büchler

doc. MUDr. Tomáš Büchler, Ph.D.

Onkologická klinika 1. LF UK a Thomayerovy nemocnice, Praha

Vídeňská 800, 140 59 Praha

tomas.buchler@ftn.cz